தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பிரபந்தம்.

மண்டல மெண்மழி சைப்பதி மன்சீர்
சொண்டபெ ரும்புகழ் கூறியிம் மண்ணோ
டண்டரி றைஞ்சவ ரங்கம மர்ந்த
தொண்டர டிப்பொடி யைத்துதி செய்வாம். (7231)

வேறு.

எண்ணுந் திங்க ளீராறி லீச னுருவா மார்கழியி
னண்ணுங் கேட்டை தனிற்சிறந்த நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பாலாய்
மண்ணும் விண்ணுந் தொழுதேத்த மண்டங் குடியா மாநகரி
லண்ணை றொண்ட ரடிப்பொடியார் பிறந்தா ரறந்தான் சிறந்தோங்க. (௨)

தூய ஞானச் சுடரொளியாய்ச் சுருதி முடிவில் வீற்றிருக்கு
மாய னருளாற் பரஞ்சோதி வடிவை மறைத்து மண்மிசையிற்
காயம் புனைத லாலந்தோ காமா தியர்சென் றுறத்தீண்டி
யாயு மறிவை யிருட்டறையி லடைத்தா ரவரு மடைபட்டார். (௩)

மண்ணில் வஞ்ச வலைப்பட்டு வருந்து முயிர்க ளிடர்நீக்க
விண்ணின் றிழிந்த முதல்வரையும் விரைந்து மாயை தீண்டுதலா
லெண்ணுங் காலிப் புவிமீதி லியமன் கயிற்று மனைவயிற்று
நண்ணி யுழலு மானிடர்சொன் ஞானந் தனக்கா நடுவம்மா. (௪)

வேறு.

சீரிய ஞானச் சோதித் திருவுரு வுடையா ரேனும்
பார்மிசை யுற்றான் மாயை படுக்குமென் றஞ்சி யன்றோ
சாரியார் மகனார் கண்க டிறந்திலர் கமல மன்ன
வேரியல் வாயா லொன்று மிசைத்திடா திருந்தா ரந்தோ. (௫)

அறந்தலை நின்ற நீதி யச்சுத னென்று மண்ணிற்
பிறந்தவ ரயர்ந்தார் தம்மை யெனமறை பேசு கின்ற
திறந்தனை மறந்து கெட்டேன் மாயையின் சிறுக்கிற் பட்டுச்
சறங்கெனச் சுழல்வோர் ஞானங் காயமோ டடங்கிற் றன்றே. (௬)

வேறு.

முன்னை வினையின் றொடர்பாலே மோட்டுப் புலனு லிருநீர்தோய்ந்
தன்னை யுதரக் குழிவீழ்ந்தங் கவலும் வருந்தப் புவியுற்ற
பின்னை விருப்பு வெறுப்பன்றிப் பிறிதொன் றறியா தவர்ஞானந்
தன்னை யடியே னெடுத்துரைக்கத் தகுமோ தாமோ தராதகுமோ. (௭)

வேறு.

படுக்கையின் மலசலம் பாய வைகுவான்
கடுப்பினி லுலகெலாங் காண்ப னென்பபோற்
றடுக்கரு மாயையின் சரட்டி லாடுவா
னொடுக்கமின் ஞானம துரைத்து மாய்தலே. (௮)

வேறு.

பொறிவழிப் பொருந்தி மேயும் புலன்வழிப் போக்கு மாற்றார்
செறிபெரு மனுதி செய்யுந் தீமைக ளடக்கார் காம
வெறியுறு வெகுளி மாயை யாணவம் விலங்க வாழா
ரறிவெனக் குருவ மென்றே யழிபவர்க் கறைவ தென்னே. (௯)

அத்திறங் கிடக்க மண்டங் குடியில்வந் தாசி லாத
மெய்த்தவ முடையார் தம்பால் விண்டுவின் பணியாற் போந்த
வுத்தம குணத்தார் காம னுருவினிற் சிறப்போ டோங்குஞ்
சித்திர வடிவிற் றோன்றித் திருவவ தரித்த பின்னர். (௧௦)

வேறு.

அன்ன மென்னடை யந்தணர் மங்கையர்
பொன்னி னன்மணிக் காப்புறப் பூட்டினர்
செங்நெ லின்னடி சில்லொடுந் தேன்கனி
மன்னு மின்னமு தும்மகிழ்ந் தூட்டினார். (௧௧)

என்ட யங்கு பதங்க ளிரண்டினுந்
தண்டை தன்டு சதங்கை யணிந்தனர்
கெண்டை யங்கண் மடந்தையர் கேடிலா
மண்ட யங்க வயங்கு மருங்கினில். (௧௨)

இரைத்த கிண்கிணி பன்மணி யேயுற
நிரைத்த ணிந்தனர் நீண்டக ரங்களி
லுரைத்த பொன்வளை யோங்கவ ணிந்தனர்
விரைக்கொள் பூங்குழன் மெல்லிய லார்களே. (௧௩)

செய்ய வாயமு தின்றிரை தத்திடு
மையன் மார்பினி லாரம ணிந்தனர்
துய்ய நற்களத் தைம்படை சூட்டினர்
மையி லங்கொளி வாள்விழி மாதரே. (௧௪)

கோதி லாத குழைகளிற் றோடணிந்
தோது கண்களின் மையுமிட் டொப்பிலா
மாத ரார்களம் மைந்தர்த நெற்றியின்
மீது பட்டமுஞ் சுட்டியும் மிக்கினார். (௧௫)

வேறு.

இப்படி பலபல விலங்கு பொற்கலன்
றப்பற வணிந்தறத் தவழ்ந்த பின்னவண்
முற்பகற் செய்தவ முதல்வர் போற்றிட
வொப்பிலார் தெருவிற்றே ருருட்டி வாழுநாள். (௧௬)

வேறு.

விதிவழிச் சவுளஞ் செய்து வேதியர் குழாத்துள் மிக்க
முதியவர் சடங்கிற் றோன்று முப்புரி நூலுஞ் சாத்தித்
துதிசெய்வே தங்க ளோதுந் துகளற வோதி யின்பக்
கதிவழிச் செல்வா ராங்கே களிப்புடன் வளரு நாளில். (௧௭)

அந்தணர் பலருங் கூடி யாசறு குணத்தி னோர்க்கோர்
செந்துவர் வாயி னாளைத் திருமணம் புணர்த்த வெண்ணி
வந்தமெய் மரபி லாங்கோர் மறையவன் மகளைப் பேசப்
பந்தனை விரலார் மைந்தர் பவருமப் பதியைச் சார்ந்தார். (௧௭)

காமனுக் கழகு நல்குங் கதிர்மணி வடிவி னோர்க்காந்
தேமலர்க் குழலைப் பெற்ற தந்தைதாய் தமக்குச் செப்ப
மாமனை யழைத்தார் பிள்ளை மரபினை வழங்கக் கேட்டா
ராமதற் கிசைந்தோ மென்றுங் கணைந்தவர்க் கடைக்கா யீந்தார். (௧௯)

ஆங்கவ ரிசைந்த மாற்ற மன்பரைப் பயந்து செல்வத்
தோங்கிய தந்தை தாயர்க் குரைப்பவப் பொழுதே யன்னார்
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுந் தனம்பல நல்க வந்தப்
பூங்குழ றன்னை வேட்டார் பூவைப்பூ வண்ணர் தொண்டர். (௨0)

வேறு.

சீருறு திருமணஞ் செய்த பின்பல
வாருறு தனத்தியர் வசத்த ராயவர்
காருறு குழல்களிற் கமலம் போன்றொளி
ரேருறு முகங்களி லிலங்கச் சேர்ந்தரோ. (௨௧)

சிறுபிறை நுதலினிற் சிலையி ரண்டென
வுறுபுரு வங்களி லொளிகொள் வேலெனக்
கறுவுறு விழிகளிற் கவினும் பொற்பணி
மறுவறு குழைகளின் மாசி லாததோர். (௨௨)

திலமலர் குமிழெனச் செப்பு நாசியி
லிலவவாய் முறுவலி லிலங்கு பன்மணி
நலமுறு களத்தினி னவையி றோள்களின்
மலமறு வீணையின் மதுர வாக்கினில். (௨௩)

செப்பெனக் கிரியெனத் திரண்டு விம்மிய
வொப்பறு தனங்களி லுதர வாலினிற்
றுப்புறு தளிரெனத் துலங்கு மேனியிற்
றப்பறு துடியினைத் தள்ளு மொள்ளிய. (௨௪)

இடையினி லல்குலி லிலங்க ரம்பையந்
துடைகளி னூபுரந் துலங்கு தாள்களில்
விடைமுதிர் பெடைகளில் விளங்கு சூலன
நடைகளின் மனம்பதித் தாவி நைந்தனர். (௨௫)

வேறு.

அத்திறத் தமைந்தார் திருவுருக் கண்ட வரிவைய ரலமர வவர்கள்
சித்திர வுருக்கண் டிவருமப் படியே சிலபக லனுபவித் தொழுகப்
பத்தர்கட் கினிய பரஞ்சுட ரரங்கன் பார்மிசைப் பிறந்தது பொருட்டா
லித்திற மெமதா மின்பவீட் டிருந்தா ரிடர்ப்படத் தகாதென விரங்கி. (௨௬)

வஞ்சமா மடவா ரவயவத் தமர்ந்த மனத்தினைத் திரித்துத்தன் மாசில்
பொன்செய்நீள் முடியிற் கமலவா னனத்திற் பொருவறு மிருகுழைப் பொலிவிற்
கஞ்சமா மலர்க்கண் ணிணைகளிற் புருவக் கால்வளை யிருசிலைக் கறுப்பி
லெஞ்சலி லொளிசேர் நாசியிற் பதும மலர்ந்தன விலங்குசெவ் வாயில். (உஎ)

அண்டமுண் டுமிழ்ந்த வழகிய மிடற்றி லஞ்சன நிறத்தினி லழகார்
வண்டடங் கிரியொத் தோங்கிரு புயத்தில் வளரொளி திகழ்திரு மார்பில்
விண்டலத் திலங்குஞ் சுடரிரண் டென்ன விளங்குகைச் சங்குசக் கரத்தி
லெண்டரு முலகம் யாவையு மடக்கி யெழிறிகழ் திருவுத ரத்தில். (உஅ)

உந்திமா மடுவி லுதரபந் தனத்தி லொடுங்கெழின் மருங்கினி லொளிகொ
ளுந்திமா முகிலொத் திலங்கிய செம்பொ னுடையி லழகுறு குறங்கின்
முந்திய புவிவா னளந்திட வளர்ந்த முளரியந் தாள்களின் முறையே
சிந்தைபாய்ந் தாழ்வா ருளமகிழ்ந் துருகித் திருக்கண்வைத் தவர்முனே சென்றான்.

சென்றவன் றொண்ட ரடிப்பொடி யெதிரே தீதறு திருமக ளோடு
நின்றன னந்தத் திருவுருக் கண்ட நிகரிலா வன்பர்நீ ணிலத்தின்
மன்றல்சேர் குழலா ருருவையு மாயன் வடிவையு மதித்துற நோக்கி
யின்றிவ ரெழிலுக் கிவையவ ருருவ மிசைந்திடா தென்றதை யிகழ்ந்தார். (௩0)

இன்னமு திருக்க நஞ்சினை யருந்த லினித்தகா தெனமுன மறைந்த
வன்னமென் னடையா ரவயவத் தமைத்த மனத்தினை வாங்கியச் சுதனார்
மின்னவிர் மவுலி யாதியா யலர்ந்த மென்மலர்த் திருவடி வரையி
னன்னலத் துறப்பிற் பதித்தனர் திரும்பா திரும்புண்ட நாரம தெனவே. (௩க)

ஆதியம் பரம பதத்தினிற் றுமுன் பிருந்தது மச்சுதன் பணியா
லோதிய வுலகிற் பிறந்ததும் வினைவந் துற்றெடுத் தொடுக்கிய பரிசும்
வேதியர் வணங்குந் திருவரங் கத்தான் விரைந்துவந் தவ்வினை கெடுத்த
நீதியு மறிந்தங் கிறைவனை வணங்கி நின்றுநின் றிவையிவை நிரப்பும். (௩உ)

அண்டர்கோன் பிரம னுருத்திரன் வணங்க வரங்கமா நகரமர்ந் தரவிற்
கண்டுயில் கொள்ளுங் கருணைமா முகிலே கண்ணனே கள்வனேன் பொருட்டாற்
புண்டரீ கச்சீர்த் திருவடி வருந்தப் பூமிசை நடந்தனை புலையேன்
கண்டிலேன் கைம்மா றிதற்கெனப் பணிந்தான் கலந்தமா மாயையைக் கடந்தான்.

வேறு.

மெய்யன்ப ரிவைகூறி விரைமலர்த்தா டொழுதேத்தப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத புனலரங்கத் தரவணைமேல்
வையம்புக் குண்டுறங்கு மணிவண்ணனச் செழுஞ்சோதி
யையன்செங் கனிவாயா லகங்குழைந்து கட்டுரைப்பான். (௩ச)

வேறு.

அப்பாவென் சூழ்ச்சியிடை யங்குரித்த மாமாயை
எப்பா ரெவரெனினு மேழே மூலகினிடைக்
குப்பாயத் தாக்கையுறக் கொண்டார் தமைத்தீண்ட
றப்பா தவைதடுப்பச் சங்கரற்கு் கூடாதால். (௩௫)

புண்டரிகப் போதயனும் பொன்னுலகை யாள்பவனு
மண்டர்களு முக்கணனு மாசின் முனிவர்களு
மெண்டருஞ்சீர்ப் பூதங்க ளைந்து மிருசுடருங்
கண்டபொருள் முற்றுமதின் கைவசமாய் வைகுமோல். (௩௬)

வேறு.

எலையறு பாவை தனையொரு தாம்பி லிணைத்தொளித் தாட்டுவான் போல
நிலையிலே ழுலகங்க டமையோர் நெடுங்கொடும் பாசத்திற் பிணைத்தாங்
கலைவுறு தொழிலிற் படுத்தியோர் விரகா லாட்டுமென் மாயைமற் றதற்குத்
தலைவனுய்ச் சொன்ன விரண்டினும் படாதே தங்குவ தெனக்கலாற் றகுமோ. (௩௭)

ஓங்குமம் மாயை வசத்தினிற் சரிக்கு முலகிடை நீயும்வந் துறலாற்
பூங்குழன் மடவா ரவயவத் துனையும் பூட்டிநின் றூட்டுதல் கண்டே
ளுங்கது தடுப்பான் றிருவொடும் புகுந்தே னணியரங் கத்தினி லனந்தன்
றுங்கவெப் பொழுதுந் துயிலமர்ந் துறைவோ மெனவுரைத் தவர்தலை தடவி. (௩௮)

ஏகினு னீயும் வருதியென் றியம்பி யிமையவ ரடிதொழ விலங்கும்
பூகமார் பொழில்சூழ் திருவரங் கத்திற் பொன்வரை மீதினிற் பொருந்து
மேகமா மிதுவென் றியாவரும் புகழ விளங்கொளி யனந்தன்மேற் படுத்தான்
மாகமான் மண்டங் குடியுறை பவரும் வந்தனர் திருவரங் கத்தில். (௩௯)

அண்டர்கள் புகழு மணியரங் கத்தி லணைந்தவ ரத்திரு நகர்வாழ்
தொண்டரை யிறைஞ்சி யவரரு ளோடுந் துலங்குபல் வீதிகள் கடந்து
விண்டல மளப்ப வுயர்ந்தமா மதில்கள் விளங்கொளி தயங்குகோ புரங்கள்
கண்டவை யிறைஞ்சி யனந்தன்மேற் றுயிலுங் கருணைமா முகிலினைக் கண்டார்.

நோக்கிய விழியான் மனத்தினு லவைசேர் நுண்ணுணர் வாகிய வுயிரால்
வாக்கினு லன்பா லன்புறு வழியான் மாசறு வடிவொடு மமைந்த
வாக்கையான் மண்டங் குடியுறை பவரு மச்சுத னுயவின் னமுதைத்
தேக்கினர் தேக்கி யிறையொடு தமையுஞ் சிறிதுபோ தயர்ந்துபின் றெளிந்தார். (௪௧)

நின்றனர் விழிக ளிரண்டினு மொழுகு நெடும்புன லருவிக ளிழியுங்
குன்றெனக் குன்றுப் பச்சைமா மலைபோற் கோவிந்தன் கிடக்கையைக் குறித்தாங்
கொன்றிய வன்பிற் றந்தைதாய் தமக்கன் றுரைத்தபேர் மாற்றியப் பொழுதே
யன்றிறை பணிசெய் தடிதொழுந் தொண்ட ரடிப்பொடி யெனும்பெய ரமைத்து.

வஞ்சமா மடவார் கலவியிற் படிந்து வருந்திடுந் தமையெடுத் தாண்டு
தஞ்சமா யாவி யுறக்கலந் திருந்த தலைவனுக் குறுபணி செய்ய
நெஞ்சினி னினைந்தார் நினைந்தவப் பொழுதே நேமியான் செய்யவாய் திறந்து
கஞ்சமா மலர்க்கண் விழித்தவர் செய்யுங் கயிங்கரி யங்கள்கற் பிப்பான். (௪௩)

வேறு.

அந்தமில் குணத்தி னுனே யவனியி லியாவ ரேனுந்
தந்தமக் கியன்ற தென்பாற் றரப்பணி விடைகள் செய்யச்
சிந்தையி னினைந்தா லன்றே செய்தன ரென்று கொள்வேம்
பந்தமு மறுப்பே மேலைப் பரமமாம் வீடு மீவேம். (௪௪)

திலத்தினைக் கோடி கூறு செய்ததி லொருகூ றென்பா
னலத்துறு நேயத் தாலே நல்குமா சிந்தித் தானேற்
புலப்படா நிலையாய் கேட்டி பொன்வரை தனினு மிந்த
நிலத்தினும் விரிவோ டோங்கு நீணிதி யெனவுட் கொள்வேம். (சரு)

சீருறு மன்ப கேட்டி சகத்திலெவ் பணிமேற் செல்வா
னோரடி யெடுத்திட் டான்பின் னெழிந்தனன் போக்கென் றாலும்
பாரிடை விண்ணின் முன்று ளவன்செய்பா தகங்க ளங்கி
நேருறு பஞ்சிற் றீயு நீணர கவர்கட் கில்லை. (சசு)

மலையெனப் பெரியார் செய்யு மாப்பொரு ளுவந்தும் யாக்கை
நிலையினிற் சிறியார் செய்யு நேர்மையை யிகழ்ந்தும் வாழ்த
லிலையெமக் கிரண்டு மொக்கு மென்பதை யன்ப பூக
மலையடைத் துகந்த நாளி லணிலுயர்ந் ததனிற் காணாய். (சஎ)

அத்திறங் கிடப்ப வஞ்சத் தழுந்துமின் னுயிர்க ளென்னை
யெத்திறத் தானு முன்னி யெய்துமா றியற்றி யன்போ
டித்திறத் தாலிம் மண்ணே ரிறைஞ்சவீற் றிருந்தேன் யானென்
மெய்த்திற முணர்ந்து நோக்கில் விரிஞ்சனால் விதிக்கப் பட்ட. (சஅ)

அண்டங்க ளனைத்து மந்த விரிஞ்சனு மரனுங் கோத்த
வெண்டங்கு பூத மைந்து மென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே
விண்டங்கோ ரணுவை யாமவ் விளங்கிடு மதனா லென்னைக்
கண்டெங்கே யாவ ரன்ப கயிங்கரி யங்கள் செய்வார். (சகூ)

வேறு.

உற்றநெறி யிருவகையு முரைத்தோமிவ் வுலகிலெமைப்
பற்றினர்செய் கயிங்கரியம் பலவுமுவப் போமெனினுஞ்
சொற்றமிழென் பாற்பாடித் துணிவுடையோர் மணக்கோயின்
மற்றெமக்குப் பரமபதம் வடநடம்பாற் கடன்மைந்தா. (ருO)

அன்பதிரு மஞ்சனமு மர்ச்சனையும் பாட்டேயாம்
பொன்பொருந்து சாந்துகலன் பூம்பட்டும் பாட்டேயா
மின்பமுறு யாமருந்து மின்னமுதும் பாட்டேயாந்
துன்பகற்று மணிவிளக்குந் தூபமும்பாட் டெனத்துணிவாய். (ருக)

வேறு.

ஆங்கது கூடா தாகி லன்பபூ மாலை கட்டி
யோங்குரம் வசத்தி னல்கி யொன்றினு மிச்சி யாதே
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடெந் தமர்களுக் கெளிதா யன்னார்
பூங்கழ றொழுவார் தாமும் பொருந்துவ ரென்னை யன்பா. (ருஉ)

வேறு.

ஆத லாலைய பாமாலை பூமாலை யளவில்
காத லோடுரைத் திட்டுறக் கட்டலுன் கடன்முன்
வேத வாணர்வாழ் புதுவைமன் விட்டுணு சித்த
னோது நீதியன் செய்தது மிதுபிறர்க் குறுமோ. (ருங)

என்று சீரரங் கத்துறை யெம்பிரா னியம்ப
நின்று கேட்டவ னிறையரு ளிருந்ததை நினைந்து
சென்று தாழ்ந்தனன் றிருவடி யருளெனத் திருமா
லன்று சென்னியிற் பதித்தெனைப் பாடென வறைந்தான். (ருச)

வேறு.

மூதறி வுடைய வன்பர் முதல்வரை வணங்கி யெந்தாய்
வேதனு மரனும் வந்தார் விண்ணவர் முனிவோர் வந்தா
ராதவன் குணபால் வந்தா னவர்க்கருள் புரிவா யென்னத்
தீதகன் றுலகை முய்யத் திருப்பள்ளி யெழுச்சி செய்தார். (ருரு)

வேறு.

மரமோ ரேழுந் துளைத்துவந்த வடிவங் கிலதே லடியேற்குப்
பரம பதத்தி லென்கரும மென்னப் படிசே ரனுமனைப்போ
லரவத் தணையாய் நீயல்லா லமரர்க் கரசா யவராலும்
பரவப் படுமச் சுவைபெறினும் வேண்டே னென்னும் பாவகத்தால். (ருசு)

கடிசேர் துளவத் திருத்தாரான் கழல்பெற் றுடையே னமன்றமர்கண்
முடிமேல் மிதிப்பேன் பாகவதர் முளரி யென்னச் சிறந்திலங்கு
மடிமே லென்றன் முடியிடுவே னடியேன் றொண்ட ரடிப்பொடியென்
றொடியா விம்பத் தலைநின்று மோங்கு மரங்க னுருவன்றி. (ருஎ)

அறியேன் வேறோ ருருவினையு மகலேன் வேறோர் திருப்பதியிற்
செறியே னிவனே யங்கங்கே யிருந்தா னெனினுந் தீவினையேன்
பொறிசேர் புலனு னுற்றிறைஞ்சேன் போதத் தாலும் போற்றுகிலேன்
குறிசேர் கற்பி லருந்ததியுங் கூசக் குறித்தே னெனக்கொண்டு. (ருஅ)

வேறு.

கருமாலை கடந்திவ் வையங் காகுத்த வேட மாகி
வருமாலை மூவர் காணு மாமாலை யளவி லின்பந்
தருமாலை யடையும் வண்ணஞ் சதுமறைச் சொல்லிற் கோத்த
திருமாலை நாற்பத் தைந்துஞ் செப்பினு ரொப்பி லாதார். (ருகூ)

ஆகத் தொண்ட ரடிப்பொடியார் பாட லைம்பத் தைந்துரைத்து
மாக மேத்தும் புண்டரிகர் மாலா காரர் தமைப்போல
மேக வண்ண ரெடுத்துரைத்த விதியா னந்த வனங்கள்பல
பூக வேலி மருதநிலத் தாக்கிப் புவன முண்டவர்க்கு. (சுo)

கோலத் துளவு மல்லிகையுங் குளிர்சண் பகமு மிருவேலி
மூலத் தொடருங் கழுநீரு முதலாய் மூக்குப் புதைத்தெடுத்துச்
சால வெழிலார் பூமாலை தாமே சமைத்துக் கடற்பிறந்த
வால மிடற்றான் றுயர்கடிந்த வரங்கத் தம்மான் றனக்களித்து. (சுக)

வேறு.

வைகிடு நாளி லோர்நாண் மாசறு சவுனர் சொல்ல
மெய்யுறு சதானி மேலாம் விண்டுவி ளுமங் கேட்டு
கைவுசெய் திருவோ ரொன்றாய் நண்ணிய வாறு போலப்
பையர வணையா ராழ்வார் பங்கய வதன நோக்கி. (சுஉ)

மாசிலா நிலையீ ராழ்வீர் வம்மினீர் நம்பாற் சொன்ன
வாசறு தமிழோ ரைந்து மைம்பது மடைவே யோதிப்
பேசுமப் பயனைக் கேட்க விரும்பினோம் பெருக வென்று
னீசனவ் வுரைகேட் டாழ்வா ரிணையடி யிறைஞ்சி நின்று. (சுங)

திருமகள் விரும்பு மார்ப சிறியனே னிழைத்த புன்சொற்
றரும்பயன் விரும்பிக் கேட்பான் றடையறு மாசை யுண்டே
லருமறை முதல்வ சொல்வா னடியனேன் றனக்கு மாசை
பெருகவுண் டதனாற் கேணீ பேசுவ னென்று சொல்வார். (சுச)

வேறு.

சீராருந் திருப்பள்ளி யெழுச்சி பத்துஞ் செப்பியதிற் றெளிவுறுநற் பொருளுஞ் செப்பி
யாராயும் வேதங்க ளொருநான் காலு மயனாலு மரனாலு மறியொ ணாத
நாராய ணன்சொரூப ரூப மாதி நலந்திகழும் விபூதியருட் குணங்க டங்கு
மோராருந் திருமாலை நாற்பத் தைந்து மிலங்குசரா சரமுருக விசைப்பா ராவி. (சுரு)

காயமொடு கரைந்துநீ ராள மாதல் கண்டனந்தன் மீதிலுறை கமலச் செங்கண்
மாயவனார் பூவிலுறை மங்கை யோடு மனமகிழ்ந்து தொண்டரடிப் பொடியார் தம்மைப்
போயெடுத்துத் திருமார்போ டழுந்தப் புல்கப் புறம்பொசிந்த நிலையாழ்வார் பூண்டயாக்கை
தோயமொடு தோயமுறக் கலந்த தொத்தார் சுடராழிக் கையனுமத் தொண்டர் தாமும்.

என்புநரம் புரோமநீர் மூளை மச்சை யிவையாலே திரண்டிலங்கும் யாக்கை கெட்டென்
மின்பொருவுஞ் சுடராழித் திருமா லெம்மான் மெய்ம்மையினோ டுறக்கலந்த பரிசு தன்னை
யன்பரருட் பாகவத ரறையக்கேட்டு மச்சுதந்கா ளாகாதே யவனி யோர்க
டுன்பவலை வசத்தழன்றும் பிறந்துஞ் செத்துந் தொல்லைநமன் பாசத்தாற் சுழலு மாறே.

திரும்புண்ட கதியாரூந் தேவர் காணத் திருவுந்தி மடுவினிடைச் சிறந்து தோன்றி
வரும்புண்ட ரீகத்தி லயனுங் காண வானவர்கள் கோன்காண மண்ணுங் காண
விரும்புண்ட நீர்போல வரங்கத் தம்மா னிணையடிக்கீ ழடைந்தார்சொல் லிசைநன் மாலை
தருந்தொண் டரடிப்பொடிசெய் தவத்தின் வாழ்வைச் சதுமறைக்கு மெடுத்துரைக்கத் தகு
[மோ வம்மா

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

குலசேகரப்பெருமாளாழ்வார் பிரபந்தம்.

ஆசிலாத் தொண்டர் தொண்ட ரடிப்பொடி யரங்க மன்னு
மீசனைப் பாடி யாட்செய் திணையடி யடைந்த வாற்றைத்
தேசிக னருளா லடியேன் சிறிதறிந் தளவுஞ் செப்பி
மாசிலாக் கொல்லிக் கோமான் செய்கையும் வழுத்த லுற்றேன். (க)

பொருவரும் வஞ்சி வேந்தர் பூண்டமா தவத்தி னாலே
திருவளர் கூட றன்னிற் சிறந்ததோர் மாசித் திங்க
டருபுனர் பூச நாளிற் சங்கரன் மகிழ்ந்து வாழ்த்த
வருமறை நாலும் வாழ்த்த வமரர்கள் குழாங்கள் வாழ்த்த. (உ)

காருறு முருவச் செய்ய பவளவாய்க் கமலச் செங்க
ணேருறு திருமா லேவ விருந்தவை குண்ட நீங்கிப்
பாருறு தவங்க ளேத்தப் பங்கயச் செல்வி காக்கச்
சீருறு கொல்லிக் கோமான் றிருவவ தாரஞ் செய்தான். (ங)

வேறு.

ஆர்த்தன சராசர மண்டர் பூமழை
தூர்த்தனர் முனிவர்க ளாசி சொல்லினர்
போர்த்தனர் சித்தர்கள் விசும்பிற் புன்மைகள்
வேர்த்தன தருமமு மெய்யு மோங்கின. (ச)

ஆடின ரந்தண ராயு நான்மறை
பாடின ரிருடிகள் படியில் வஞ்சகம்
வீடின வுவப்பொடும் விரிஞ்சன் வாழ்த்தின
னேடின ரொன்னல ருலக மோங்கின. (ரு)

அப்படி நன்மைக ளன்பு கூரவும்
பொய்ப்படு தீமைகள் புரண்டு சாயவு
மிப்படி யுற்றசே யிலங்கு சீரு
ளொப்பரு மேனிகண் டுலகர் கூறுவார். (சு)

அருமறைக் கொழுந்திது வென்ப ரந்தணர்
திருவருண் மெய்யிது வென்பர் சித்தர்கள்
பொருவரு ஞானியர் போத மென்பர்க
டருமமென் பார்படி தாங்கு மன்னவர். (எ)

பொறையொரு பாலனுய்ப் புகுந்த தென்னவு
மறைதரு சாமந்தி யாக மென்னவு
மறைகளோ டயனரன் வாழ்த்தி யேத்தரு
மிறையருண் மதலையா யெய்திற் றென்னவும். (அ)

தோன்றிய மதலையைச் சுருதி நீதியி
னீன்றவள் களிப்புற வெடுத்திம் மண்முதன்
மூன்றுல குயத்தமிழ் முறையி னல்கென
வூன்றிய திருமுலைப் பாலு மூட்டினாள். (கூ)

வேறு.

திருவவ தாரஞ் செய்த தினத்திலுக் கேழா நாளிற்
பொருவறு மதலை கையிற் பொருந்துபொற் காப்பும் பூட்டி
யருமறை விதியா லாருந் திங்களி லமுது மூட்டி
வருகலன் பலவுஞ் சாத்தி மாசற வளர்க்கு நாளில். (ய0)

வேறு.

அல்லிப் போதயன் றந்தையை யன்பினாற்
புல்லிப் பூண்டு புனரு மதலையைக்
கொல்லிக் கோன்குல சேகர னென்றுபேர்
சொல்லி வாழ்த்தித் துதித்தன ரந்தணர். (கக)

தென்னர் செம்பிய ராதியர் திக்குறை
மன்ன ரன்பின் வருமணித் தொட்டிலின்
மின்னு சோதி மதலையை மேவுவித்
தன்ன மன்னவர் பாட்டொடு மாட்டினர். (கஉ)

கிடந்தி ருந்து தவழ்ந்துபொற் கிண்கிணி
யிடங்கொ டண்டைத் தொனியு மிரைந்தெழ
நடந்து பேதையர் சிற்றிலை நாடொறுந்
தொடர்ந்த ழித்து வளர்ந்தனன் றோமிலான். (கங)

வேறு.

மறுவறு முகுந்த மாலை வழங்கிடு மதுர வாய்தின்
றுறுபெரு மமுதந் தந்த வுடன்வளர் பேதை யார்பாற்
குறுநடைக் குறும்பு செய்து குவலயத் தரசர் போற்றச்
சிறுநெறி யுறுதே ரோட்டித் திதற வளர்ந்த மன்னர். (கச)

மறையவர் வகுத்த மெய்ம்மை வளர்தரு மனுநூ னீதி
முறையினிற் சவுளஞ் செய்து முப்புரி நூலுஞ் சாத்தி
யறைதரு கலைக ளெட்டெட் டாசற வாய்ந்திம் மண்ணிற்
றிறைகொணர்ந் தரசர் போற்றத் திருமணம் புணர்ந்த பின்னர். (கரு)

ஒருவரு மிருவர் தாமு மும்பரு மகிழ்ச்சி யெய்த
விருபர்க ளமைச்சர் கூடி நீணிலங் காத்தற் கிந்தப்
பொருவரு மைந்தற் கின்றே பொன்முடி புனைவோ மென்று
திருவபி டேகஞ் சூட்டச் சிறந்தா சானு நாளில். (கசா)

வேறு.

விரைசெய்தார் மணிமுடி வேந்த னாகியே
தரைமிசை யுயிர்க்கெலாந் தானொ ராக்கையாய்ப்
புரையறு மதிக்குடை நிழற்றும் பூபதி
யரசியல் பதனையு மறைகு வாமரோ. (௧௭)

வேறு.

பொங்கோத வேலை புடைசூழ மன்னு புவிமன்னர் பன்னு புகழான்
வெங்கோப மிக்க வசுரேசர் சேனை விறலோடு வென்ற விமல
னெங்கோனி ராம னுயிர்காவல் செய்த படியென்ன லன்றி யிறைவன்
செங்கோல்செ லுத்தி வருநீதி தன்னை யெவரோ சகத்தி லறைவார். (௧௮)

புலிபால்சு ரப்ப விளமான்ம றிக்கள் புரைதீர வுண்டு பொருமு
மெலிபால ருந்து சிறுகுஞ்சு பூசை முலையூடு மின்ப முறுமால்
வலிபான்மி குத்த கொலிகாவ லற்கு வருநீதி மானி னுயிர்கொள்
விலிபாலி ருந்த தெனலாவ தன்றி யெவரான டக்கும் வினையே. (௧௯)

மறைவாண ரானு முனிவோர்க ளாலும் வளர்வான வர்க்கி னுணவாங்
குறையாத செல்வ முறுமாறு மன்னு கொடையான டத்தி யவராற்
பொறையார்பு விக்க னுறுதிங்க டோறு முயர்மாரி மூன்று பொழிய
விறையாறி லொன்று படிமேன்ம கிழ்ந்து குடிநல்க வின்ப முறுவான். (௨0)

கூசாது வேத நெறியிற் றொடுத்த குலநாலு நீதி குலைய
மாசான்ம யக்கி வருமாய வஞ்ச வலைவேர றுத்து மதியை
யூசாடு ஞான வுருவிற்பி றந்தி வுலகேழின் மன்னி யொளிரு
மாசார முற்று மொருமேனி கொண்ட திதுவென்ன மன்னு மறிவோன். (௨௧)

படையால்வி ரிந்த புகழாலி லங்கு படிவானம் வேலை முழுது
முடையான ரக்கர் குலம்வேர றுத்த வுரவோனை யுற்ற நெறியான்
கொடையாலெ டுத்த கரமீதி லங்கு குணஞான தான முடையா
னடையாரி டத்து முறுநோய்பொ ரும லருண்மாரி பொங்கும் விழியான். (௨௨)

பூதால மென்று புகறட்டி னுற்ற பாதார மாசில் புகழான்
மாதாவெ னக்கு மெனவேயொ டுங்கு மனமாதி மூன்று முடையான்
பாதார விந்த மலராலி லங்கு படிவான ளந்த பரனார்
வேதாக மங்கண் மனுநூல்பு ராண மிகுகேள்வி மன்னு செவியான். (௨௩)

செய்யாளி லங்கு புவிநாத னான திருமால்சி றந்த வடிவா
மையாய சோதி யுருவைப்பி ரிந்து மதியார்க ளொன்றை யெனினு
மெய்யாய காதன் மகவொன்று பேணி யுடன்வாழ வீறு பெறுவோன்
பொய்யாத வாய்மை யுடையான டைந்த புலனைந்தும் வென்ற பொறியான். (௨௪)

நெறியாலி றந்த புவியோர்க ளுக்கு நிரயாதி துன்ப வினைகள்
செறியாத விச்சை யவைசெய்து மன்னு செவியாதி யாகி வளரும்
பொறிவாயி னுற்ற புலன்மேவு தீமை பொடிசெய்யு நீதி யறிவை
யறியாத வர்க்கு மறிவார்த மக்கு மகல்வான ளிக்கு முரவோன். (௨௫)

குருநாடர் சோழர் மகதேசர் தென்னர் குகுநாட ராதி யரசர்
வருவார்நெ ருங்கி யிருபானி ரைத்து மலர்தூவி நின்று தொழுதெந்
திருவாள வஞ்சி நகராள வென்று செறிமன்னர் பன்னி யடைவே
தருபாகு டங்கண் மலைபோலு யர்ந்த தலைவாசன் முன்றி லுடையான். (உசு)

வாயாலொ ருத்தர் கெடுமாறு ரைத்தன் மனதாலு மெண்ண லறியான்
காயாதி றத்தன் மகனுர்வ குத்த ககனுதி பூத மிடையி
லோயாது மன்னு முயிரான வைக்கு முறுதந்தை யோடு தமராய்த்
தாயாகி யன்பு புரிவானு யர்ந்த தனையேத னக்கு நிகரான். (உஎ)

வேறு.

இந்தவகை யாலவனி யின்பமுற வென்றே
வந்தகுல சேகரர் வழங்கிவரு நாளின்
முந்தைமறை தந்தபிர மற்குமுனி வர்க்குந்
தந்தையவர் கண்டுயி றலத்தினி லமர்ந்தார். (உஅ)

செய்யமலர் மங்கைதிரு மார்பினி லிருப்பக்
கையமரு மாழிவளை கார்முகின் மருங்கின்
வெய்யவொளி வீசுகதி ரிந்துவின் விளங்கப்
பையரவு தன்னுயர் பணங்கொடு கவிப்ப. (உகூ)

கோடிகதிர் மின்மினியின் மங்கியொளி குன்ற
நீடுமவு லிக்கிரண நேமியில் விளங்க
வேடவிழ் மலர்ப்பதும நான்முகனெ டீசன்
பாடமறை வானவர் பரிந்துநட மாட. (௩0)

கற்பக நிழற்கடவுள் காமனெ டமர்ந்தே
யற்புத மதிக்குடை யடுத்துற நிழற்ற
விற்புருவ மென்கொடிகள் வெண்கவரி வீசச்
சிற்பரம சோதிபெறு சித்தர்மலர் சிந்த. (௩க)

இருந்தன னனந்தன்மிசை யெந்தையரு ளாலே
திருந்தவுல காளுமுயர் சேரர்பெரு மானும்
பொருந்துமணி தங்கியொளிர் பூவணையி லின்பந்
தருந்துயிலில் வேதவொலி தானுற வெழுந்தான். (௩உ)

வேறு.

எழுந்தவர் பரமா னந்த னிருக்கையைத் திருந்த நோக்கி
யழுந்துறப் புவியிற் றாழ்ந்தா ரச்சுத னுசி லாத
செழுந்தவ முடையார் தம்பாற் றிருவருட் கருணை செய்தோ
ருழுந்துருள் பொழுதி லேகி யொளிவளர் விசும்பி லானன். (௩௩)

மண்ணுறப் பணிந்த வன்பர் மாயனை யருகிற் காணார்
விண்மிசைக் கருடன் றோண்மேல் விளங்கிவீற் றிருப்பக் கண்டா
ரெண்ணரும் பரம சோதி யெழிறிகழ் சொரூப ரூப
உண்ணுமெய்க் குணவி பூதி ஞானவா னந்த லீலை. (௩௪)

அனைத்தையுந் திருந்த நோக்கி யரசர்கள் பெருமா னென்னே
வினைக்கட லடுவெண் வைகி வெறுமையுற் றடியே னுன்னை
நினைத்திலே னமலா வென்று நெடுங்கணீ ரருவி சோரத்
தனைக்கரைத் துருகி நின்றார் தலைவர்த மிருக்கை சார்ந்தார். (௩௫)

மன்றல்சேர் துளவத் தாரான் மறைதலு முனைநா ளீன்ற
கன்றுபோய் மறைய நெஞ்சங் கரைந்திடுந் துருகு மான்போ
னின்றுநின் றிரங்கி வாழே னீணிலத் தினியென் றெண்ணி
வென்றிவேன் மன்ன னின்றான் விடிந்தது பொழுது மாதோ. (௩௬)

ஆதவ னெழுந்த போதி லரசர்க ளமைச்சர் நீதி
வேதியர் கவிஞர் பாணர் வீணையாழ் முழவம் வல்லோர்
மூதறி வுடையோர் கால மூன்றையு முணர்ந்து வைகு
மாதவ ராதி மன்னன் வாயிலின் மன்னி னார்கள். (௩௭)

இருட்பொழு தகன்ற வாறு மியாவருந் தன்பா லெய்திப்
பொருட்பெற நின்ற வாறு முணர்ந்திலன் பூவை வண்ணத்
தருட்கட றனக்கன் றீந்த வனுபவத் தொழுகி மன்னன்
மருட்கொளு முலக வாழ்வை மறந்திருந் துருகி னைந்தான். (௩௮)

உய்வுற வாயி லுற்றோ ருத்தம னணையக் காணார்
வைகறை யெழுந்து நாளும் வந்தருள் புரியு மன்னன்
வெய்யவ னுதித்தோர் சாமஞ் சென்றது விறல்கொள் வேலான்
செய்திற மறியோ மின்னுஞ் செறிந்தில னென்று சிந்தை. (௩௯)

வருந்தினார் வாயி லோனை வருகநீ யென்று கூவித்
திருந்திய மன்ன னின்னுஞ் செறிந்திலன் சீர்கொள் கோயில்
பொருந்தியத் திறத்தை யோர்ந்து பொருக்கென வுரைப்பா யென்றா
ரருந்தவ முடையான் சென்று தாதியர் தம்மோ டாய்ந்தான். (௪0)

தாதியர் மன்னர் மன்னன் றங்கிய மாடஞ் சேர்ந்தாங்
கோதினர் வணங்கி நின்சீ ரோங்குபொன் வாயி றன்னில்
வேதிய ரமைச்சர் மன்னர் வேந்துநின் வரவு காணா
மாதுய ருற்றா ரென்ன வாயிலோன் வந்தா னென்றே. (௪௧)

கூறினார் மடவார் கூறக் கொழுஞ்சுடர் மவுலி மீதி
னாறுபூந் துழாய்சேர் மாமா னல்குமா னந்த மன்னி
யூறிய வறிவை மீட்டுப் புலன்படு மொழுங்கிற் சேர்த்து
மாறிலாத் தன்பொற் கோயில் வாயில்சென் றடைந்தான் மன்னன். (௪௨)

மன்னவன் வாயி னண்ணி மறையவ ரரசர் வேந்த
னுன்னிய துணரு நீதி யமைச்சர்க ளுவந்து போற்ற
மின்னவிர் மணியிற் பொன்னில் விளங்குமா சனத்தி லேறி
யென்னையாண் முகிலே யென்ன விருந்தன னிருந்த காலை. (௪௩)

மன்னவு ரமைச்சர் நீதி மறையவர் தம்மை நோக்கி
மின்னவிர் மவுலி வேந்தன் விளம்புவான் வேதாந் தத்தி
னுன்னரும் பொருள்கண் டுள்ள மோங்கினே ருடன்வா ழேனை
லென்னைநான் வேண்டே னிந்த விருநிலத் தின்ப மென்ன. (௪௪)

பின்னைமன் னவரை நோக்கான் பிரகிரு திக்கு மீடா
மின்னையே யனைய செல்வம் விரும்பினர் குழாத்து ளின்றே
னன்னையே யத்தா வீதை யரியணை யாகு மென்றே
யென்னையிக் கழுமேல் வைத்தா ரியாவரென் றிரங்கி நைந்தான். (௪௫)

அத்திறங் கண்ட மன்ன ரமைச்சர்க ளாவி வாடி
மெய்த்திறத் தின்ப நல்கும் விண்டுவுக் கடிமை யாய
சித்திர நிலையார் தம்மைச் சென்றழைத் திறைமுன் னுய்க்கி
யித்திறந் தேர்மி னென்ன யாவரு மிறைஞ்சி நின்றார். (௪௬)

கமலநான் முகத்தோன் செல்வ நரகெனக் கண்டு மெய்ம்மை
யமலவீ டறிந்து மன்னு மச்சுத னடியார் தம்மை
மூமலமு மில்லா மன்னன் முன்னுறக் கண்ட போதி
லமலமுங் கடிவீர் வம்மி னிருமினென் றிறைஞ்சித் தானும். (௪௭)

இருந்தன னிலத்திற் கண்ட விருந்தவத் தோர்கண் மன்னு
திருந்துபார் முழுதுஞ் செங்கோல் செலுத்தியாள் கின்ற செல்வா
பொருந்துமா சனத்தின் முன்போற் போயிருந் தருள்வா யென்றே
கருந்தட முகின்மேற் சென்ற கருத்தினர் கழற மன்னன். (௪௮)

மாசிலா நிலையி ருங்கண் மலரடித் துகளே யின்றென்
பாசமார் பிறவி நோய்க்கு மருந்தெனப் பணிந்தேன் பின்னே
ராசனத் திருந்தா னன்றெ னறிவென வழுதான் மன்னன்
றேசுடைத் திருமா றொண்டர் சென்றவ னடியிற் றாழ்ந்தார். (௪௯)

திருமகள் கொழுநற் கன்பு தினையின தளவு மின்றி
யிருநில மிறைஞ்ச யானை யெருத்தமுற் றிறுமாப் பெய்தி
பருவினை வசத்தி லாய மடியனை யிதுநீர் செய்தாற்
பொருவினன் னிலையீ ரந்தோ பொறுக்குமோ வென்று போற்றி. (௫௦)

பின்னுமாங் கவர்பொற் றாளைப் பிடித்துயர் முடிமேல் வைத்தா
னன்னெறி யன்ப ரோடு நான்மறை முடிவின் மன்னி
புன்னரும் பொருளை யுன்னி யுவந்தரி யருளாற் றன்னின்
முன்னெடும் புவியிற் போந்த முத்தர்கண் மூவர் நால்வர். (௫௧)

எனவிசைத் தருளும் பொய்கை பூதம்பே யிசைத்த பாட்டு
மனவயற் புதுவைக் கோமா னவதரித் தரசன் முன்னே
வினவருஞ் சமயத் தாரை வென்றதும் வேதக் கோன்பின்
மனமகிழ்ந் தருளிச் செய்த தமிழுமா மாய ஞர்பால். (ருஉ)

மந்திரங் கேட்ட தீரன் றமிழுமா மழிசைக் கோமா
னந்தரத் தமரர் காணு வரியைவா வென்று கூவப்
பந்தணை விரலாள் பூமி பறுமையோ டெம்மா னேகி
யிந்திரன் வணங்கச் சென்றங் கிருக்கையூர் புக்க வாறும். (ருங)

ஓங்குசீர் மழிசைக் கோமா னுரைத்தநற் றமிழு மன்போ
டாங்கதற் பின்பு தொண்ட ரடிப்பொடி யாழ்வார் தோன்றிப்
பாங்குட னுரைத்த பாட்டும் பரமனை யடைந்த வாறும்
தேங்கமழ் மாலை மார்பன் றிருந்துற விருந்து கேட்டு. (ருச)

செங்கணு யகனூர் மீதிற் றிருவரு ளிருந்த தன்றிப்
பங்கமின் முத்த ரிந்தப் படிமிசை வந்து தோன்றிப்
பொங்குமே மூலகி லீங்காப் பொறிபுல னோடு மாடு
மெங்களுக் கின்ப நல்கு மிருந்தமி ழிருந்த வாறே. (ருரு)

என்றுரைத் துருகி நைந்தாங் கிருந்தமன் றிருந்து நீதி
யொன்றிய பகவற் பத்த ருடனிவை யுரைக்குந் தொண்ட
னின்றுநீர் புகலு மிந்த வெம்பெரு மக்க டம்பாற்
சென்றுநா னவர்க்காட் செய்யுந் தினமெனக் குறுமோ வென்றும். (ருசு)

ஆங்கவர் தமக்காட் செய்வா ருடனமர் காலந் தானு
மோங்குசீ ரரங்க மாதி யுளதிருப் பதியின் மாயன்
பூங்கழல் வணங்கு நாளு மென்றுகொல் புகுமென் றெண்ணி
யேங்கிமன் னிருந்தான் மண்மீ தியாவரு மிறைஞ்சி யேத்த. (ருஎ)

வேறு.

அப்படியே யகம்புறத்து மச்சுதன்சீ ரடியருட
னிப்படியிற் சிலகாலங் கடத்துநா ளிகல்வேந்த
னொப்பரிய கருகூலத் தாரத்தி லொன்றுகெட
வெப்படியீ துரைப்பதெனக் காவலவ ரிடருற்று. (ருஅ)

மந்திரிக ளுடனுரைப்ப மன்னவனே டம்மொழியைத்
தந்திரித்தார் மந்திரிக டார்வேந்த னதுகேட்டு
வந்திருந்தா ரார்வேற்று மானிடராய் மனையிலென
வொந்திறைஞ்சிக் காவலவர் பாகவத ரெனநுவன்றார். (ருகூ)

வேறு.

அவ்வுரை மன்னர் மன்னன் செவியுற வாவி வாடி
வெவ்விடங் குடித்தா ரென்ன விம்மினன் மனத்தி னுள்ளே
யெவ்வகை செய்தாற் றீரு மிப்பழி யென்ன வெண்ணிக்
கவ்வையில் குடப்பாம் பின்றே கதுமெனக் கொணர்வீ ரென்றான். (சுO)

அடுத்துநின் றவர்க ளேகி யராக்குடங் கொணர்ந்து வைத்தார்
கடுப்பினின் மன்னன் பொற்பண் டாரியைக் கண்ணு னோக்கி
யெடுத்ததா ரயிர்த்த தாரை யியம்புகை யிடவு மென்று
குடத்தரு கணைந்தான் கேட்டோர் கோவொடு முரைப்ப தானார். (௬க)

மண்டல முழுது மாளு மன்னவர் மன்ன கேட்டி
யண்டமுண் டுமிழ்ந்த சோதி யச்சுத னுசி லாத
தொண்டர்க ளன்றி யாருந் துன்னின ரில்லை யென்று
ருண்டுமற் றியாங்க ளல்லா லுட்புகுந் தவர்க ளில்லை. (௬உ)

எனவுரைத் தையங் தீர்வேம் யாமெனக் குடத்தி னேரே
மனமகிழ்ந் தன்பர் சென்றார் வையக மன்ன னின்மி
னெனவவர் முன்ன மெய்தி யேழுல குண்ட சோதிப்
புனைமலர்த் துழாயான் றொண்ட ரெடுத்திலர் பொற்பண் டாரம். (௬௩)

என்றுசென் றிருந்த பாம்பின் குடத்தினில் யாருங் காண
வென்றிவேன் மன்னர் மன்னன் றிருக்கையை விரைவி னிட்டாங்
கன்றுதன் பொற்பண் டாரம் போக்கினு ரிட்ட வாழி
யொன்றெடுத் தரச னின்று னும்பர்பூ மாரி பெய்தார். (௬௪)

மந்திரித் தலைவர் தாமு மன்னவ னடியிற் றாழ்ந்தா
ரிந்திரன் பிரம னக்க னுதிப ரெவருந் தத்தந்
சிந்தையின் மகிழ்ந்தா ராழ்வா ரரசியற் சிலுகை விட்டாங்
கெந்தநா ளரங்கத் தானை யாமனு பவிப்ப தென்ன. (௬௫)

வேறு.

எம்பெருமான் சொன்மாலை யிருளிரியச் சுடர்மணிக ளென்று பத்து
நம்பெருமா டிருவுளமு நான்மறையு மயனரனு நலத்தோ டோங்கு
மும்பருமா முனிவர்களு முலகேழு முருகிநீ ராள மாக
வம்பவிழ்பூந் துழாயானை யனுபவிப்ப தென்றெனவும் வகுத்துக் கூறி. (௬௬)

சீராருந் திருவரங்க நகருறையும் பாகவதர் சேடந் துய்த்தவ்
வாராத காதலர்கள் குழாங்களுட னடியேனு மமர்ந்து வைகி
யேராரும் பேரின்ப மென்றுகொலோ வுண்பதென வெடுத்தோர் பத்துங்
காராரும் பொழில்வஞ்சி காவலவன் கட்டுரைத்தான் ககனம் வாழ்த்த. (௬எ)

ஆங்கதற்குப் பின்வஞ்ச வுலகத்தின் வாழ்க்கையையா தரியே னென்றே
யோங்கியசீ ரரங்கத்தி லுற்றனந்தன் மீதேறி யொழிவில் காலம்
பூங்கமலக் கண்வளரும் புனிதனன்றி யெனும்பத்தும் பொருந்த வோதித்
தேங்கமழ்பூந் தார்வேந்தன் றிருமனத்தாற் றிருவரங்கஞ் சென்று சேர்ந்தான். ()

அந்நகரிற் பாகவத ரனைவர்களு மெதிர்கொண்டாங் காழ்வார் செய்ய
பொன்னடியிற் புக்கிறைஞ்சப் பூபதியா யாழ்வாராய்ப் போற்று மன்பர்க்
கின்னமுதாம் பெருமாளுந் திருத்தொண்டர் தாளிணைக ளிறைஞ்சி வாழ்த்தி
முன்னுறநா ளினைத்ததின்றே முடிந்ததென வணியரங்கன் முற்றத் துற் ர்.(௬௯)

அணியரங்கன் றிருமுற்றத் தன்பர்களோ டினிதமரு மாழ்வார் சோதிப்
பணியணைமே லமரர்தொழப் பங்கயக்கண் வளர்ந்தருளும் பரனைக் கண்டெம்
மணிவண்ணு சரணமென மண்மீதிற் பணிந்திறைஞ்சி முகுந்த மாலை
தணியாமா றணிந்துலகஞ் சுகமடைய வடமொழியாற் சாற்றி மாமால். (எ0)

அருகணைந்து திருவுருவை யுற்றிறைஞ்சத் திருக்கண்வள ரரங்கத் தம்மா
னுருகுபெருங் காதலைரத் திருக்கண்விழித் துறநோக்கி யொப்பி லாதீர்
திருமகளோ டியாமுறையும் வேங்கடத்தில் வருதியென்றான் செகங்கட் கெல்லா
மொருவனென நின்றவரு மணிவணனார் செயனோக்கி யுருகி நைந்தார். (எக)

நைந்துருகித் திருவரங்கத் தம்மானை யன்பர்பெறு ஞான வாழ்வை
யைந்துதலை யாடரவை யலர்கமலத் துள்ளுறையு மன்னை தன்னைச்
சிந்தையுறப் பதிவித்துத் திருவரங்க நகர்நீங்கித் தேவர் வாழ்த்த
முந்தைமறை தொழுங்கச்சி யருளாளர் தமைவணங்கி முதல்வர் கூறும். (எஉ)

சீராரும் வேங்கடத்திற் சென்றடைந்தார் திருமலையைத் திருந்த நோக்கி
யேராரும் புவிமீதிற் பரமபத மிதுவெஃறே யெண்ணி நின்று
காராரித் திருமலைமே லேதேனு மாவேனான் ககனத் தோடிப்
பாராரும் பதம்வேண்டே னென்றுரைத்தா ரங்கிருந்தோர் பத்து மன்பர். (எங)

அந்நெறிமெய் யன்பினொடுந் திருமலையை வலஞ்செய்தாங் கதன்மேல் வைகும்
பொன்னவிர்கே மிப்பெருமான் பூங்கழற்கீழ் வானவரும் புகழ வைகி
யென்னமுதே சரணமெனச் சிலகால மிருடிகளு மிறைஞ்ச வாழ்ந்து
பின்னொருநாள் விற்றுவக்கோட் டம்மானை யடிதொழுவான் பெயர்ந்து போனார்.

அண்டர்தொழும் விற்றுவக்கோட் டம்மானை யடிவணங்கி யதனுள் வைகுந்
தொண்டர்களை யடிதொழுது சுருதிமுதல் வானவருந் துதிசெய் தேத்த
வொண்டமிழோர் பத்துநீ யெனைவேண்டா யாயினுநா னுன்னை யல்லாற்
புண்டரிகக் கண்ணனைந்தாய் பற்றிலேன் மற்றெனவும் புவனம் போற்ற. (எ௫)

கட்டுரைத்துக் கொல்லிநகர்க் காவலவன் செங்கமலக் கண்ணன் வைகு
மெட்டெழுத்தே துணையாக விருநிலமும் வானகமு மிறைஞ்சு மவ்வூர்
விட்டெழுந்து வசுதேவர் திருமகனா ராய்ப்பாடி சென்று மேவி
மட்டவிழுந் துழாய்முடியான் வரவுணரு மாய்மகளிர் வசன மாக. (எசு)

ஊடலுடை யொருபத்து மெடுத்துரைத்து வான்முதலா முலகம் போற்ற
மாடமிசை மதிதவழும் வடமதுரை நகர்மன்னி யதில்வாழ் மாமா
ஞடொழுது தேவகியார் தஞ்சிறுவன் மழலைச்சொற் றுங்கே ளாதே
யீடுபட்ட சொற்றொகையோர் பத்துரைத்துக் கண்ணபுரத் தெய்தி னரால். (எஎ)

அந்நகரத் தினிதமரு மச்சுதனைத் தயரதனா ராவி யாய
வென்னமுதா மிராகவனைத் திருவுளத்தி லெண்ணியவன் றன்னை யீன்ற
தன்னிகராள் கௌசலையா ளிராகவனைத் தாலாட்டுந் தாலாட் டாக
வின்னிசையாற் பத்துரைத்துத் தயரதனா ரிராகவனார் காவி லேக. (எஅ)

வருத்துமுற்றுப் புலம்பியசொற் றொகையாலே யொருபத்தும் வகுத்துக் கூறித்
திருத்திகழுந் தில்லைநகர்ச் சித்திரகூ டஞ்செறிந்து தேவர் வாழ்த்த
வுருத்திரனு மடிவணங்க வுலகனைத்து முண்டுறங்கு மொருவன் றன்னைக்
கருத்திலுறப் பதிவித்தக் கருணைமுகி லயோத்தியெய்திக் ககனம் வாழ. (எக)

வேறு.

வல்லரக்கர் குலமுழுது மறுத்த வாற்றை வான்மீகி விரித்ததனைத் தொகுத்து ஞானச்
சொல்லமைந்த தமிழ்பத்தி லருளிச் செய்து சுருதிதொடர்ந் தறிவரிய சோதி யாகி
மல்லடர்த்த மாமால்வை குந்தம் புக்கு மாமணிமண் டபஞ்செறிந்து கொல்லிக் கோமா
னெல்லையில்பே ரின்பவெள்ளச் சுழியின் மூழ்கி யிருந்தமித்தர் முத்தருடனிருந்துவாழ்ந்தார்.

குலசேகரப்பெருமாளாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

திருப்பாணாழ்வார் பிரபந்தம்.

காராரும் பொழில்வஞ்சி காவலவன் கதிர்மவுலிக்
கூராருஞ் சுடர்வேற்கைக் குலசேக ரன்றிறமு
மோராரும் பாகவத ரின்னருளாற் சிறிதியம்பிச்
சீராருந் திருப்பாணாழ் வார்திறமுஞ் செப்புவாம். (௧)

மாணார்ந்த திறலரங்க மணிவண்ணனைக் கண்டகண்கள்
காணாமற் றொன்றினையு மெனக்கரைந்து கட்டுரைத்த
பாணாழ்வா ரனுபவத்தைப் பாடவெனப் பத்தர்கண்மு
னாணாதே யொருப்பட்டே னிதின்வேறு நகையுளதோ. (௨)

மனுமகனுக் கயன்கொடுத்த மரகதமா மணிக்குன்ற
மெனுமரங்கத் தம்மானை யிதயமல ரணைக்கிடத்தி
யனுபவிக்குந் திறமுணரிற் றிருமகளுஞ் சும்மடியேன்
பனுவலுக்கோ வெளியாவர் பாணாழ்வா ரல்லரோ. (௩)

என்றாற்பொய் யடியேனுக் கெளிதோமற் றவன்கீர்த்தி
நின்றாங்கே யதுநிற்க நாயினேன் புன்சொலினு
மொன்றாமா தென்னெண்ணி னுரைதோறுந் திருப்பாணன்
குன்றாத திருநாமம் வரலான்மெய் குறித்தோரே. (௪)

ஆங்கவையே துணையாக வறைவேன்மெய் விண்ணின்று
பூங்கமலக் கண்ணெம்மான் றிருவருளாற் புவியின்மறை
யோங்குதிரு வுறையூரிற் றிருக்குலத்தா ருறுதவத்தின்
பாங்கதனாற் கார்த்திகைமா தத்தில்வளர் பக்கத்தில். (௫)

செய்யநெறி யுரோகணியிற் றேவர்களுந் திருமறையும்
வையகமா முனிவர்களு மாதவரு மகிழ்ந்தேத்தப்
பையரவத் தணைக்கிடந்தான் பத்தர்குழாம் பரிந்தோங்க
வையனென்னை யாளவந்த திருப்பாண னவதரித்தான். (௬)

ஈன்றாரு மறியாதே யிலைமறைகா யெனமண்ணிற்
றோன்றாதே வளர்ந்தருளிச் சுருதிதொழ வுலகுய்ய
மூன்றாறு திருவயதிற் கைசிகநா ரதமுனிவர்
போன்றாரு மிவர்க்கொவ்வா ரெனுமிசையிற் பொதுவின்றி. (௭)

சூழ்விசும்பு மதிலமரர் தொல்லுலகு மம்புவியு
மாழ்கடலு மெண்கிரியு மயனரனு மசுரர்களும்
வாழுமுயிர்ச் சராசரமு நீராள மயமாக
வேழிசையும் பாண்பெருமா னெம்பெருமா னிடத்திசைத்தார். (௮)

தென்னாற்றங் கரைநின்று திருப்பாண னிவைபயில
வந்நாட்டா ரிருக்குலத்தி லவதரித்தா ரிவர்யாரோ
பொன்னாட்டி லுள்ளவரோ வெனப்புகலப் புண்ணியரும்
பன்னாளுந் திருவரங்கத் தம்மானைப் பணிந்தேத்தி. (௯)

அப்படியே பலகால மந்தரங்க சேவைபண்ணி
யொப்பிலார் சங்கீதம் பயின்றிடுநா ளுயர்வானு
மிப்படியு மளந்தபிரான் றிருமார்பி லினிதமருஞ்
செப்பெனுங் கனதனத்தா டிருமங்கை மனமகிழ்ந்தே. (௧0)

வேறு.

திருவ ரங்கநக ரெம்பி ரானருடிவை செப்பும் வானிலுறை தேவரு
மருவ ரும்பொருவில் யிட தாதியுல கேழி னும்மிசை வழுத்துவோ
ரொருவ ரிங்கிவரை யொத்து ளார்கள்பிற ருண்டு கொல்லுரைசெ யும்பவிப்
பெருகு காதலர்பு றம்பு நிற்றல்பழு தென்று செங்கமலை பேசலும். (௧௧)

அண்ட ரண்டமு ளடங்க வுண்டுதுயில் கொண்ட மாலணி யரங்கனார்
புண்ட ரீகமலர் மங்கை கட்டுரைசெய் போதி லங்கவனி னைந்துநந்
தொண்ட ரைக்கொணர்மி னென்று செம்பவள வாய்தி றந்திறைவர் சொல்லவக்
கொண்டல் கோயிறிரு வாயில் காவலவ ரேகி னார்குழுவொ டேகியே. (௧௨)

வீதி பற்பல கடந்து சென்றவர்க டிருமு கத்துறையை மேவிநின்
றோதி நாதனரு ளச்சு தன்மணி யரங்க னின்றுனை யழைத்தன
போதி யெங்களொடு மென்று செப்பியவர் பொற்ப தங்களி லிறைஞ்சலுஞ்
சாதி யிற்கடைய னென்று பாணரது தக்க தன்றென வணங்கினார். (௧௩)

வணங்கி நின்றவ ருரைப்ப மற்றவர்கண் மாசி லாநெறி யரங்கர்முக்
குணங்க டந்தவர்மு னெய்தி யிம்மொழிகள் கூறு வோமெனவு மேகிநற்
பணங்க ளாயிர மிலங்க னந்தன்மிசை மன்ன வோவினிய பத்தனு
மிணங்கு கின்றிலர் குணங்க ளெண்ணியிவ ணெய்து வாரென விறைஞ்சினார். (௧௪)

வேறு.

அந்தவுரை சிந்தைபுக வாதியவ ரோடு
முந்தைமறை நீதிகுல முற்றும்வரு வித்த
வெந்தமுறு தொல்குல மியம்பிலெம தன்பர்
வந்தகுல மேகுலம் வரச்சொலுமி னென்றார். (௧௫)

என்றிவை யுரைத்திடவ நாதவென நால்வர்
சென்றுவிரை விற்றிரு முகத்துறை செறிந்தே
நின்றிசை வழுத்துநிம லர்க்கிவை நிகழ்த்த
வொன்றுளது கேண்மினென மற்றவ ருரைப்பார். (௧௬)

மின்னைமிளிர் நேமியுடை விண்டுவுரை மெய்யப்
பின்னைமண வாளனை யடைந்துபிறி தற்றுத்
தன்னையற விட்டதலை வர்க்கது தகுங்கொ
லென்னையவ ரோடுமிறை யெண்ணிடவு மென்றே. (கஎ)

செப்பியடி யேன்முடிவி றீவினைசெய் நீச
னெப்பரிய சோதிவள ருத்தம தலத்தி
லெப்படி மிதிப்பதிரு கால்கொடெனை யாளு
மப்பனொடு கட்டுரைமி னன்பரென வாழ்வார். (கஅ)

கூறவிறை யேவலொடு சென்றவர்கள் கோவே
மாறிடி லுமைக்கொடுசெல் வோம்வலியி லென்றே
யேறியெதிர் செல்லவவ ரோடியவ னைட்டா
தாறுவரு காவிரியி னக்கரையி லானர். (கசு)

இத்திற மரங்கரொ டியம்பிடுவ மென்றே
மெய்த்திற முணர்ந்தநெறி நால்வர்களு மீண்டாங்
கத்திறமு மாயனொ டறைந்தனர்க ளம்மா
னெத்திற மியற்றிலிவ னெய்துமென வெண்ணி. (உ0)

வேறு.

அலகி லாத மாமாயை யரங்கன் றனையர்ச் சனைசெய்யு
முலக சார்ங்க மாமுனியை யுவந்து கூவி யுத்தமபோய்ப்
பலருங் காண நின்றேருளிற் பாணாழ் வானைப் பரிந்தேற்றி
நிலவும் பதியை வலஞ்செய்து கொணர்க வென்றா னிகரில்லான். (உக)

வேறு.

மாசிலா முனிவன் மாயன் மலரடி வணங்கி யேக
வாசிலா வனைத்துக் கொத்து மவனுடன் சென்மி னென்றே
யீசனு மருளிச் செய்ய யாவரு மெழுந்து சென்றத்
தேசினு னின்று பாடுந் திருமுகத் துறையை மன்னி. (உஉ)

சுற்றுற வளைந்து கொண்டு தொழுதனர் திருப்பா ணாழ்வா
ருற்றவர் தாள்க டம்மி லுடன்பணிந் துருக வீசற்
கற்றமா முனிவ னாழ்வீ ரருளிப்பா டுமக்கின் றென்று
னற்றவ முடைய பத்தர் நானது செய்யே னென்றார். (உங)

ஏடவிழ் துளபத் தாரா னெடுத்துமைக் கொணரச் சொன்னா
னேடவு மொட்டோ மாழ்வீ ரென்றன ருவந்து சென்றார்
மாடுநின் றவரை நோக்கார் மற்றொரு திசையை நோக்கிக்
கூடுமோ நீசன் மாசில் குலத்தொடு மென்று கூறி. (உச)

கடும்பிணி லாழ்வா ரோடக் காத்துற வளைந்து நின்றார்
தடுத்தன ரோட றன்னைச் சரணென வணங்கி மண்ணிற்
படுத்தனர் திருப்பா ணாழ்வார் பங்கயத் தயனும் போற்ற
வெடுத்துற முனிவ னேந்தி யிருத்தினன் றிருத்தோ டன்னில். (உரு)

நண்ணரு மிலங்கை வேந்தை நசனேவா வென்ற வந்நாட்
கண்ணனைத் தோண்மேற் கொண்டு களித்தமா ருதியை மானப்
பண்ணமர் கவிவ லானைத் தாங்கிய பனவன் பெற்ற
வுண்ணிறை மகிழ்ச்சி யேழே முலகினி லொருவர்க் குண்டோ. (உசு)

இடிநிகர் முரச மார்ப்ப விமையவர் முனிவர் சித்தர்
கடிமலர் சிந்தி யார்ப்பக் காசினி யோர்கள் போற்றிப்
படிமிசை யிறைஞ்சி வாழ்த்தப் பத்தர்கள் குழாங்க ளாடு
மடிதொ றுஞ் சேறு பாயு மானந்த வருவி நீரால். (உஎ)

அணியரங் கத்தை முக்கா லவ்வணம் வலஞ்செய் தேகப்
பணியணைக் கிடந்த மாமால் பாலர்மெய் விழிக ளைர்முன்
கணிகணன் பின்னே போன கஞ்சமா மலர்த்தா ளாதி
மணிமுடி வரையுங் காட்டி மாசிலா மகிழ்ச்சி யீந்தார். (உஅ)

மூமலமு மற்ற நீதி முனிவரன் றிருத்தோண் மன்னி
யெமலமுங் கடிவார் வீதி யூடவ ரேகுங் காலை
யமலனெம் மாதி நீதி யணியரங் கத்து ளெம்மான்
கமலபா தங்கள் வந்தென் கண்ணுளொக் கின்ற வென்றும். (உகூ)

நின்றதாள் போய தாளா னிலம்விசும் பளந்து நீண்ட
வென்றிவே லரக்கர் துஞ்ச வெங்கணை துரந்த வேந்தன்
மன்றல்சேர் துளபத் தாரான் வளர்திரு வரையிற் கண்டு
சென்றதாஞ் சிவந்த செம்பொ னுடையிற் சிந்தை யென்றும். (௩0)

வேறு.

மந்திபாய் வேங்கட மலையை மன்னியு
மிந்தியங் கடிந்தவ ரிதயப் போதினுஞ்
சிந்தியா தடிதொழுந் திருவ ரங்கனு
ருந்திமே லெனதுயி ரொடுங்கிற் றென்னவும். (௩க)

கலகமா ரிலங்கையர் வேந்தன் காட்டிய
வலகிலா வாற்றலை யறுத்த மாயனு
ருலகெலா முண்டொடுக் குதர பந்தன
நிலவுமென் னுளத்தென நெகிழ்ந்து கூறியும். (௩உ)

வேறு.

தந்தைதாய் சுற்ற முற்ற தமியனே னுயிரு மாகி
முந்தைநாள் விரும்பிச் செய்து மொய்த்தவல் வினையுந் தீர்த்தென்
சிந்தையே கோயில் கொண்டு திருவரங் கத்துண் மன்னு
மெந்தையார் திருமார் பன்றோ வென்னையாட் கொண்ட தென்றும். (௩௩)

வண்டட ரிதழித் தாரோன் வல்வினை முழுதுந் தீர்த்துக்
கொண்டல்வந் தமருஞ் சோலைக் குளிர்புன லரங்க மன்னி
யண்டரண் டங்க ளாதி யனைத்துள பொருளுந் தண்டா
துண்டமர் மிடறு கண்டீ ருயக்கொண்ட தென்னை யென்றும். (௩௪)

கையம ராழி சங்கங் கதிர்மதி யிருபான் மன்னு
மையமர் கிரியி தென்ன வளர்வதாங் கருணைக் குன்றம்
பையர வணையுண் மன்னு மரங்கனார் பதுமம் போன்ற
செய்யவா யையோ வின்றென் சிந்தனை கவர்ந்த தென்றும். (௩௫)

பரியவா ளவுண னாகம் படிமிசை மடிமே லிட்டே
யரியவா னகிராற் கீண்ட வரியென தரங்கத் தம்மா
னரியமா முகத்தி னீண்டு செவ்வரி யோடி வாடாப்
பெரியவான் கண்க ளென்னைப் பேதைமை செய்த வென்றும். (௩௬)

பாலனாய் ஞால முண்டு பங்கயச் செல்வி தன்னோ
டாலமா மரத்தி லோர்சிற் றிலையம ரரங்கத் தம்மான்
கோலமா மணிக ளாரங் குறுநகை முடிவில் சோதி
நீலமா மேனி நெஞ்சை நிறைகொண்ட தையோ வென்றும். (௩௭)

கொண்டல்போ லுருவத் தானைக் கோவல னாகி நெய்பா
லுண்டசெவ் வாயி னானை யுளம்புகுந் தருக்கு வானை
யண்டர்கள் பெருமான் றன்னை யமுதினை யரங்கத் தானைக்
கண்டவென் கண்க ளாற்பின் காண்கிலே னென்றை யென்றும். (௩௮)

வேறு.

அப்படியே திருமொழியோர் பத்துரைத்தாங் கணியரங்கன் றிருமுற் றத்தி
லொப்பரிய முனிவரனோ டெய்தியவன் றிருத்தோணின் றும்பர் வாழ்த்தச்
செப்பரிய பாண்பெருமா ணம்பெருமாள் சரணமெனச் சென்று தாழ்ந்தா
ரிப்படியே யிறையருளின் செயலிருக்கு மென்றொருவர்க் கியம்ப லாமே. (௩௯)

சரணமெனத் திருவடிக்கீழ்ச் சென்றிறைஞ்சும் பாண்பெருமா டன்னை நோக்கிக்
கரணவொழுங் குறும்வஞ்சப் பொய்யன்புக் கெட்டாத கமலச் செவ்வாய்ப்
புரணனெழுந் திணையடியை மெய்யன்பர் சென்னிமிசைப் பொருந்தப் பூட்ட
வரணிதுவே புகலிடமென் றக்கமலத் திருவடியி லடங்கி னாரால். (௪0)

வேறு.

இன்பவீ டடைவார் தூலமா முடல்விட் டெழிறிகழ் சூக்குமங் கழற்றித்
துன்பவா தனையும் விரசையிற் போக்கிச் செறிவர்க டுகளறு பாண
ரென்புதோ லுரோமத் தூலமு மரங்க ணிணையடி யெய்திய தென்று
லன்பினா லன்றி யொன்றினா லுய்யு முபாயமெவ் வண்டத்தி லுளதே.

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

